

https://www.greek-language.gr/digitalResources/ancient_greek/library/browse.html?text_id=137&page=3

V. 96-111

ἀλλ' οὐ δύναμαι λ[έγειν, προ]σέστηκεν δέ μοι
τὸ πνεῦμα. κόψας τὴν θύραν τῆς οἰκίας
τὸν κύριον ζητεῖν ἔφην· προῆλθέ μοι
γραῦς τις κακοδαίμων, αὐτόθεν δ' οὗ νῦν λέγων
100 ἔστηκ' ἔδειξεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ λοφιδίου
ἐκεῖ περιφθειρόμενον ἀχράδας, ἧ πολὺν
κύφων' ἑαυτῷ συλλέγοντα. ΣΩ. ὡς ὀργίλως.
«ΠΥ.» τί, ὦ μακάριε; ἐγὼ μὲν εἰς τὸ χωρίον
ἐμβὰς ἐπορευόμην πρὸς αὐτὸν καὶ πάνυ
105 πόρρωθεν, εἶναί τις φιλόφρωνος σφόδρα
ἐπιδέξιός τε βουλόμενος προσεῖπα καὶ
«ἦκω τι» φημί «πρὸς σε, πάτερ, ἰδεῖν τί σε
σπεύδων ὑπὲρ σοῦ πρᾶγμ'»· «ὁ δ'» εὐθύς, «ἀνόσιε
ἄνθρωπέ,» φησιν, «εἰς τὸ χωρίον δέ μου
110 ἦκεις «σύ;» τί μαθών;» βῶλον αἵρεταί τινα·
ταύτην ἀφίησ' εἰς τὸ πρόσωπον αὐτό μου.